

KNJIŽNIČARSKE NOVICE

2(1992), št. 8

4. avgust 1992

*****

ZBDS

*****

POJASNILO K HOTELSKIM CENAM ZA JESENSKO POSVETOVANJE

V prijavnici za Hotel Lev (priložena *Knjižničarskim novicam*, 1992, št. 6-7) smo verjetno premalo eksplicitno poudarili, da so cene navedene *po osebi* in ne po sobi. Tako cena za dvoposteljno sobo - DEM 42.- velja za eno osebo, torej dvoposteljna soba stane na ta način DEM 84.- Zahvaljujemo se hotelu za prijazno opozorilo, slovenske knjižničarje, ki bodo prenočevali tam, pa prosimo, da vzamejo to pojasnilo na znanje.

RAZGOVOR PRI REKTORJU LJUBLJANSKE UNIVERZE

Na prvi seji Sekcije za visokošolske knjižnice pri ZBDS so člani sekcije med drugim razpravljali tudi o neustreznem statusu, ki ga imajo knjižničarji oz. knjižnice na posameznih fakultetah. Da bi rešili ta problem, so predlagali obisk pri obeh rektorjih, to je Univerze v Ljubljani in Univerze v Mariboru. Razgovor pri

obeh rektorjih naj bi bil namenjen seznanitvi s problemi, ki jih imajo visokošolske knjižnice, in istočasno zaprositi oba rektorja za pomoč pri reševanju le-teh.

Razgovor z rektorjem ljubljanske Univerze prof. dr. Mihom Tišlerjem je bil 10.7.1992. Na razgovoru so bili poleg rektorja prisotni še profesor prof. dr. Miroslav Kališnik, člana sekcije mag. Jože Urbanija in Ana Martelanc, ter predsednik ZBDS Ivan Kanič.

Predstavnike Univerze v Ljubljani smo predvsem seznanili z dvema trenutno najbolj perečima problemima, t. j. z neustreznim statusom knjižničarske dejavnosti na Univerzi in s problemom imenovanja osrednjih knjižnic za določena strokovna področja. Omenili smo tudi Zakon o visokem šolstvu, kjer knjižničarska dejavnost sploh ni omejena, ter še neustrezna merila za izračun števila delavcev v visokošolskih knjižnicah.

Prof. dr. Jože Tišler in prof. dr. Miroslav Kališnik sta vse našete probleme vzela na znanje in obljubila pomoč pri njihovem reševanju. Le pri našem predlogu, da naj se knjižničarska dejavnost omeni tudi v Zakonu o visokem šolstvu, sta bila mnenja, da ta člen sodi bolj v področje statuta Univerze.

Načrtovani razgovor z rektorjem mariborske Univerze prof. dr. Alojzom Križmanom je žal odpadel zaradi njegove službene odsotnosti.

S kolegi iz Maribora mag. Bernardom Rajhom in Zdenko Petermanec smo se dogovorili, da rektorja ponovno zaprosimo za raz-

govor po dopustih. Mag. Bernard Rajh pa je zagotovil, da bo rektorja čimprej pismeno obvestil o problemu statusa in meril.

Na kraju bi rada izrazila željo in upanje, da bosta oba obiska pripomogla k boljšemu statusu visokošolskih knjižničarjev in začetku reševanja vsaj najbolj perečih problemov.

Ana Martelanc

STATUS IN PODOBA KNJIŽNIČARJA

V letu 1990 se je začela mednarodna raziskava o statusu knjižničarja oz. o pomenu, vlogi in ugledu knjižničarske profesije. V okviru IFLA jo je spodbudila RTMLA (Okrogla miza za vodenje bibliotekarskih društev) in za nosilca določila danskega raziskovalca Hansa Prinsa.

Z odgovori na vprašalnik je sodelovala tudi ZBDS in 10 njenih članov. Rezultati raziskave so objavljeni v članku: *Prins, H. & W. de Gier: Image, status and reputation of librarianship. — IFLA Journal, 18(1992), št. 2, str. 108.*

Nekaj drobtinic iz raziskave:

- splošna podoba knjižničarske profesije je zelo nizka
- obstaja korelacija med statusom knjižničarja in tipom knjižnice, v kateri dela (najvišji status knjižničarji nacionalne, sledijo knjižničarji visokošolskih knjižnic, informacijskih centrov...; na predzadnjem mestu so knjižničarji splošnoizobraževalnih knjižnic in na zadnjem, osmem mestu knjižničarji šolskih knjižnic)
- v ranžirni vrsti devetih poklicev je poklic knjižničarja na 5. mestu. Pred njim so sodnik, gradbeni inženir, novinar, učitelj

OŠ, za njim pa stevardesa, zavarovalni agent, kmet, potnik.

- na nizek status tega poklica vpliva najbolj neopaznost, denarna odgovornost, socialna odgovornost, plača, kvaliteta servisa, marginalnost vloge, pomanjkanje sredstev, ženska podoba,...
- knjižničarjev ugled bo zrasel s točno določeno vlogo knjižnic v družbi, v kateri bo na prvem mestu zadovoljevanje uporabnikovih potreb, s kvalitetnejšim izobraževanjem in s profesionalno kulturo.

Silva Novljan

*****

IZOBRAŽEVANJE

*****

SEMINAR "KNJIŽNICA IN UČNE TEŽAVE"

Narodna in univerzitetna knjižnica, Enota za razvoj knjižničarstva, Ljubljana, Turjaška 1, prireja v sodelovanju z Ministrstvom RS za šolstvo in šport enodnevni informativni seminar *KNJIŽNICA IN UČNE TEŽAVE*.

Program:

- 9.00-10.30 *mag. Lidija Magajna*: Prepoznavanje učnih težav in celosten pristop pri organizaciji pomoči tem otrokom
- 10.45-12.15 *Marja Stojin*: Motivacijski in čustveni problemi otrok z učnimi težavami in pomoč pri njihovem odpravljanju
- 13.00-14.30 *Ana Gradišar*: Težave otrok pri branju in pomoč knjižnice pri premagovanju teh težav

- 14.45-16.15 *Silva Novljan*: Sodelovanje javne in šolske knjižnice pri premagovanju učnih težav

Seminar je namenjen knjižničarjem osnovnih šol in knjižničarjem mladinskih oddelkov splošnoizobraževalnih knjižnic.

Kraj seminarja: Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

Čas seminarja:

- 5.10.1992: udeleženci iz občin od A do L
- 6.10.1992: udeleženci iz občin od M do Ž

Pisne prijave (priimek in ime udeleženca, naslov zavoda, datum udeležbe) pošljite na naslov: *Enota za razvoj knjižničarstva, NUK, Ljubljana, Turjaška 1, do 25.9.1992.*

Silva Novljan

*****

SPLOŠNOIZOBRAŽEVALNE KNJIŽNICE

*****

NOVI KNJIŽNIČNI ENOTI MARIBORSKE KNJIŽNICE

Konec junija smo mrežo Mariborske knjižnice razširili z odprtjem dveh novih enot, Knjižnice Nova vas in Pionirske knjižnice Nova vas, v naselju Maribor—Jug. Za blizu 30.000 prebivalcev sta knjižnici edini profesionalni kulturni instituciji v tem okolišu.

Od prvih prizadevanj za prostore do realizacije je minilo skoraj deset let in lahko trdimo, da brez vztrajanja in osebnega prizadevanja takratne ravnateljice Mariborske knjižnice Darje Kramberger, prostorov ne bi dobili.

Septembra 1989 je občina zagotovila sredstva najprej za nakup prostorov in nato še za

dokončanje in opremo. Celoten projekt je veljal 1.600.000 DEM. Avtor projekta opreme je arhitekt Matjaž Durjava, ki je opremljal že naši enoti v Pekrah in na Pobrežju.

Z novimi prostori smo skupno (izposoja, igralnica, igralnica LEGO, čitalnica, razstavni prostor, medioteka, delovni prostori, skladišče) pridobili 1000 m², tako da ima Mariborska knjižnica sedaj od potrebnih 5600 m² skupaj 3000 m² glede na veljavne standarde.

Skupaj je v obeh knjižnicah 19.600 knjig, 76 naslovov periodik, 1300 igrač, ter prav toliko drugega neknjižnega gradiva. Izposoja je avtomatizirana, saj sta knjižnici z modermom vezani na računalnik Mariborske knjižnice in s tem na vzajemni katalog in COBISS. Nabava in obdelava gradiva poteka tako kot za druge enote Mariborske knjižnice centralno v službi za dopolnjevanje in obdelavo.

V knjižnici za odrasle je zaposlenih pet delavcev (trije bibliotekarji in dva knjižničarja), v knjižnici za otroke pa osem delavcev (5 višjih knjižničarjev in trije knjižničarji). Poleg izposoje (novost v Mariborski knjižnici je izposoja igrač) in informacijske dejavnosti bodo potekale redne oblike dejavnosti za otroke in odrasle, posebno pozornost pa bomo posvetili mladostniku in občanom v tretjem življenjskem obdobju, zato sta dva od treh bibliotekarjev v knjižnici za odrasle po osnovni izobrazbi pedagoga.

Enoti sta zdaj odprti po poletnem urniku, 40 ur tedensko, s septembrom pa bosta odprti po 51 ur tedensko. V prvem tednu je knjižnici obiskalo 900 bralcev, ki so si izposodili 3500 knjig.

Dragica Turjak

OTVORITEV MATIČNE KNJIŽNICE KAMNIK

Kamnik je majhno prijetno mesto, ki je dobilo nove prostore za knjižničarsko dejavnost. Preselili smo se iz 180 m² uporabne površine v prijetne, svetle prostore v izmeri 1339 m² na Ljubljansko 1.

Naši knjižnični prostori so nam vsem resnično v ponos, nedvomno pa bodo vplivali na še boljše vzdušje pri delu kot doslej; še več — nova knjižnica kot kulturna ustanova bo lahko sedaj v kar največji meri zadovoljevala potrebe in interese vseh obiskovalcev.

Matična knjižnica Kamnik je dan pred prvo obletnico samostojne Slovenije dočakala svoj slavnostni dan — uradno otvoritev. V ta namen se je v dvorani odvijala prireditev s kulturnim programom. Vse navzoče je pozdravil kamniški župan, g. Maks Lavrinc, nato pa je spregovoril častni gost, literat in član predsedstva Republike Slovenije, g. Ciril Zlobec.

Predsednica Izvršnega sveta Skupščine občine Kamnik ga. Marija Sitar je razdelila zaslužnim za delo v gradbenem odboru simbolične nagrade in se jim zahvalila za vloženo naporno delo (Maksu Lavrincu, Matiji Jenku, Saši Kos, Mojci Mariji Maleš, Biserki Močnik, Marjanu Urhu, Petru Sitarju, Borisu Zakrajšku, Ivu Pircu in Francu Jerasu). Predstavljenih je bilo nekaj glasbenih točk. Za zaključek pa sem kot v. d. ravnateljica vse goste povabila na ogled knjižnice.

Občutek sem imela — kot sem razbrala iz zadovoljnih obrazov prisotnih, da so bili z organizacijo in strokovno ureditvijo knjižnice zelo zadovoljni.

Saša Kos

*****

ŠOLSKE KNJIŽNICE - NA HRVAŠKEM

*****

V celoti objavljamo *Naputak za rad sa knjižnicama osnovnih škola*, naslovljen na regionalne matične službe. Komentar ni potreben.

“Ministarstvo prosvjete, kulture i športa
Zavod za školstvo
Badalićeva 24
41000 Zagreb

Nacionalna i sveučilišna biblioteka
Razvojna služba
Trg Marka Marulića 21
41000 Zagreb

Knjižnice grada Zagreba
Matična služba
Trg Petra Krešimira 4
41000 Zagreb

Predmet: *Osnovna načela revizije fondova u knjižnicama osnovnih škola*

Radna grupa u sastavu predstavnika Zavoda za školstvo, Nacionalne i sveučilišne biblioteke, Knjižnica grada Zagreba, na sastanku u svezi revizije fondova knjižnica osnovnih škola donijela je slijedeće zaključke:

1. Cjelokupni fond školske knjižnice klasificira se prema svom sadržaju u skladu s suobičajenim i u svijetu priznatim pravilima.

Znanstveno-popularni dio učeničkog fonda i nastavnički fond klasificira se

prema Univerzalnoj decimalnoj klasifikaciji (UDK). Beletristiku učeničkog fonda školske knjižnice razvrstava se u skupine prema dobi učenika (M, D, O, N).

2. Mala knjiga M u fondu školske knjižnice mora biti isključivo od hrvatskih autora ili prevodilaca, pisane hrvatskom književnim jezikom i latinicom (iznimno autori drugih nacionalnosti ako su u popisu lektire).
3. Knjiga za djecu D također osim lektire, kriterij je produkcija hrvatske književnosti, kvaliteta izdanja, idejna poruka i ponuda na hrvatskom tržištu.
4. Omladinska književnost O treba sačinjavati osim lektire samo izbor pisaca hrvatske nacionalnosti, poštujući principe i kriterije kvalitete.
5. Znanstveno-popularna literatura (UDK) svojim sadržajem obuhvaća sva nastavna područja, a nabavlja se u skladu s nastavnim programom, kriterij je hrvatsko izdanje, kvaliteta i mogućnost nabave na hrvatskom tržištu.
6. U svezi stripa (obzirom na veliko zanimanje) zadržat će se hrvatska izdanja i poštivati kriterij kvalitete.
7. Nastavnički fond (UDK) sačinjavat će isključivo stručnu literaturu, pedagoške i stručne časopise za svako nastavno područje, hrvatskih i stranih (na hrvatski jezik prevedenih) autora. Ukoliko knjižnice posjeduju u nastavničkom fondu ediciju stoljeća, ona i dalje ostaje u njemu.
8. Referentna zbirka treba sadržavati priručnike (enciklopedije, leksikone, rječnike, atlase, bibliografije i sl.) isključivo u hrvatskim izdanjima.
9. Fond školske knjižnice ne smije sadržavati:

- ideološki obojenu literaturu
- pedagoško-metodička djela, koja su zastarjela i ideološki obojena
- slikovnice iz elementarnih higijenskih razloga, jezično neprikladne, nemaju mjesta u školskoj knjižnici
- udžbenike, neprikladne i ideološki obojene.

Stoga tu literaturu, knjižnica mora obavezno otpisati i dati na ogled obližnjoj Matičnoj službi narodne knjižnice. Nakon tog postupka škola je slobodna otpisanu gradju dati u stari papir.

Zaključak

Funkcija školske knjižnice je unapredjivane svih oblika odgojno-obrazovnog procesa. Iz toga logično slijedi da fond te vrste biblioteke mora omogućiti realizaciju spomenute funkcije. Ukratko, mora sadržavati najnoviju stručnu priručnu i znanstveno-popularnu literaturu, te kvalitetna nova izdanja publikacija za obaveznu lektiru i slobodno čitanje. Stoga preporučamo da se u školskoj knjižnici redovito provode revizije i otpisi, ali da se isto tako redovito popunjava i bogati knjižni fond.

Za radnu grupu

Veronika Čelić-Tica

Razvojna služba NSB-a.”

*****

PREDSTAVLJAMO VAM

*****

USTANOVITEV ODDELKA ZA ZAŠČITO GRADIVA V NUK

Z veseljem vas obveščamo, da smo v Narodni in univerzitetni knjižnici ustanovili *Oddelek za zaščito gradiva*. Za ustanovitev oddelka smo se odločili zaradi naraščajočih problemov ohranjanja gradiva. Velik del knjižničnega gradiva je namreč ogrožen:

- gradivo prejšnjih stoletij zaradi mehanske obrabe
- zapisi na papirju iz tega stoletja zaradi izredno slabe kvalitete papirja
- pojavljajo se številni novi nosilci zapisov s svojimi specifičnimi problemi

V oddeleku za zaščito gradiva bomo sledili razvoju področja varovanja v svetu ter na nacionalnem nivoju skrbeli za izobraževanje in svetovanje.

Oddelek je sestavljen iz naslednjih enot:

- restavratorska delavnica
- knjigoveznica
- reformatiranje

1. Restavratorska delavnica bo kot osrednja državna restavratorska delavnica za knjižnično gradivo pokrivala celotno republiško področje.

2. Knjigoveznica bo skrbela za zaščito knjig NUK z:

- ustrezno vezavo

- izdelavo ščitnikov iz alkalnega papirja za vse arhivske izvode
- izdelavo ustreznih map za gradivo
- izdelavo žokov za plošče

3. Oddelek za reformatiranje bo pokrival področje ohranjanja informacij s prenosom na alternativne nosilce (mikrofilm, trajni papir, optične diske...).

Jana Kolar

SIGIR '92

Konec junija 1992 je *Royal School of Librarianship* na Danskem organizirala 4-dnevno mednarodno konferenco o raziskovanju in razvoju na področju *iskanja informacij* – IR (information retrieval). To je bila že petnajsta konferenca združenja *SIGIR (Specialist Group on Information Retrieval)*, ki deluje v okviru *ACM (Association for Computing Machinery)*.

Konferenca se je udeležilo preko 200 strokovnjakov iz devetnajstih različnih držav. Med njimi so bili vrhunski svetovni strokovnjaki s tega področja kot npr. N. Belkin, B. Croft, E. Fox, K. van Reisbergen, P. Willett. Tako kot doslej je bila tudi ta konferenca priložnost za predstavitev najnovejših izsledkov in rezultatov s področja t. i. nekonvencionalnega, alternativnega načina iskanja informacij v tekstovnih oz. bibliografskih podatkovnih zbirkah. Referati so obsegali naslednjo tematiko: aplikacija sodobnih sistemov za iskanje informacij v okviru obsežnih podatkovnih zbirk, teorija iskanja informacij, vmesnik in komunikacija v sistemih za iskanje informacij, procesiranje naravnega jezika, manipulacija s tekstom, struktura podatkovnih zbirk, verjetnostni način iskanja informacij, uporaba sodobnih metod iskanja informacij. Večina referatov pa ni ostala

na teoretičnem nivoju, ampak je bilo možno videti tudi demonstracijo posameznih prototipov, ki so nastali kot rezultat eksperimentalnega dela v preteklem in letošnjem letu.

Ena izmed najpomembnejših ugotovitev konference je dejstvo, da metode in tehnike umetne inteligence in ekspertnih sistemov po nekaj letih testiranja niso našle plodnih tal pri oblikovanju nekonvencionalnih sistemov za iskanje informacij. Konferenca zato praktično pomeni povratek k t. i. statističnim metodam iskanja informacij, ki imajo svojo podlago v verjetnostni teoriji. Ta pristop ima že več kot 20-letno tradicijo in očitno doživlja svojo revitalizacijo.

Kljub dolgoletnim prizadevanjem pa je le malo teoretičnih rešitev na tem področju našlo pot v komercialne sisteme za iskanje informacij. Slednji še vedno temeljijo na uporabi Boolevskih operatorjev in aktivni vlogi informacijskega posrednika, kar nikakor ni v skladu s sodobnimi zahtevami današnjih uporabnikov. Zanimivo—in hkrati žalostno—je, da je nekaj referentov krivdo za to naprtilo kar samim knjižničarjem, ki bojda niso zainteresirani, da uporabniki neposredno sami iščejo po podatkovnih zbirkah. Na srečo je ta teza nalletela na ogorčene reakcije in srdito polemiko, ki je našla konkretno oporo v primeru OPAC-a, katerega razvoj in uporabo spodbujajo sami knjižničarji.

Eden pomembnih sklepov—in načinov večjega uveljavljanja sodobnih metod iskanja informacij v komercialnih sistemih—je testiranje s pomočjo večjih podtakovnih zbirk. Doslej je bila namreč večina eksperimentalnega dela opravljena na manjših zbirkah dokumentov, kar je velikokrat vnašalo dvome v verodostojnost rezultatov.

Poleg seznanitve s trenutnim stanjem na področju razvijanja sodobnih metod iskanja informacij je bila udeležba na konferenci koristna zaradi ponovnega razgovora o organiza-

ciji evropske poletne šole za iskanje informacij v Sloveniji. Ob tem je bila sprožena tudi pobuda, da se slovenska strokovna skupina za IR vključi v *EIRSG (European Information Retrieval Specialist Group)*, ki bo v kratkem tudi uradno ustanovljena. Naslednja konferenca SIGIR bo od 27. do 30. junija 1993 v Pittsburghu, ZDA.

Publikacija z referati z letošnje konference je na voljo v INDOK centru za bibliotekarstvo NUK.

dr. Mirko Popovič

DELAVNICA O KNJIŽNIČARSKEM MANAGEMENTU Budimpešta, 29. in 30. junija 1992

Mednarodna evropska knjižničarska organizacija *LIBER*, nekakšna IFLA za Evropo, je bila organizator delavnice o managementu, ki je bila namenjena sodelovanju med knjižnicami vzhoda in zahoda. Delavnica je bila v Budimpešti, v nacionalni knjižnici Szechenyi, 29. in 30. junija letos tik pred letno konferenco *LIBERa*.

Delavnico je odprl podpredsednik *LIBERa* in generalni direktor univerzitetne knjižnice iz Helsinkov, Finska, dr. Esko Hakli. V uvodnem delu sta bila na dnevnem redu dva nosilna referata in sicer Roberta Daviesa iz Londona, ki je govoril o knjižnicah v nekdanjih socialističnih deželah v novi situaciji, in dr. Vojtecha Balika, direktorja češke nacionalne knjižnice iz Prage, ki je razmišljal o isti temi pod naslovom Izzivi in možnosti za razvoj znanstvenih knjižnic v nekdanjih socialističnih državah.

Druga sesija je nosila naslov Razvoj politike za znanstvene knjižnice posamično in

skupaj; tu je spregovorila Brenda Moon iz univ. knjižnice v Edinburghu o tem, kako knjižnice izražajo svojo skupno politiko in skušajo vplivati na vlado, medtem ko je ravnatelj nacionalne tehniške knjižnice iz Budimpešte, Erika Vajda razmišljal o strukturi in prioritetah knjižnice in informacijskega sistema v majhni deželi.

V drugem delu te sesije, ki je bil značilen po tem, da nihče od predvidenih referentov ni prišel na delavnico, je prof. Koch prebral referat dr. Andreasa Anderhuba, univ. knjižnica v Mainzu, o političnih problemih in managementu v univerzitetni knjižnici.

Naslednji dan je bila v tretji sesiji na vrsti avtomatizacija znanstvene knjižnice, kjer sta predstavila svoja referata dr. A. Bossers, PICA, Haag (predsednik ELAGa - skupina za avtomatizacijo knjižnic LIBERa) in Martin Svoboda, nacionalna knjižnica Češkoslovaške iz Prage.

Na četrti sesiji, ki sem ji predsedoval, pa sta govorila Lars-Erik Sanner, bivši direktor knjižnice na stockholmski univerzi, o razvoju fondov v obdobju sprememb in dr. Vldas Bulavas, direktor nacionalne knjižnice iz Litve, o razvoju fondov v bivših deželah socializma.

Delavnica se je končala z razpravo o predlogih in priporočilih LIBERu za nadaljnjo aktivnost na tem področju.

V razpravi sem se večkrat oglašal in govoril o literaturi na temo knjižničnega informacijskega sistema in pri tem omenjal izkušnje NUK, zlasti INDOK center v naši nacionalni in univerzitetni knjižnici. V polemiki z Erikom Vajdo sem mu zameril statično pojmovanje knjižnice brez povezovanja v mrežo knjižnic, kar je kasneje referent priznal kot napako in napovedal revizijo svojega referata v prihodnje. Širše sem govoril tudi o slovenskih izkušnjah pri uvajanju avtomatizacije v NUKu ter kasneje tudi o modelu vodiča po univerzitetnih knjižnicah ALPE-ADRIA, ki bi ga kazalo posnemati tudi v širšem evropskem prostoru.

Predlagal sem tudi, da se omogoči ob pomoči LIBERa tiskanje nacionalnih bibliografij manjših dežel na CD-Romu, da se omogoči boljša dostopnost do knjižničnih katalogov drugih knjižnic, da se intenzivira medknjižnična izposoja in dostava dokumentov, in da se nasploh organizira konferenca o managementu in o knjižničarskih problemih manjših evropskih dežel.

Osebni splošni vtis z delavnice ni bil najboljši, saj smo praktično posegali na vsa področja knjižničarske dejavnosti in je bilo o samem managementu le malo govora. Referati zvečine niso bili na teoretični ravni, pač pa so ostajali na nivoju poročil. Zaključki tudi niso prinašali bistvenih novosti. Kljub temu udeležba ni bila odveč, saj mi je uspelo poglobiti ali navezati stike z mnogimi evropskimi bibliotekarji, med njimi zelo pomembnimi direktorji nacionalnih ali univerzitetnih knjižnic, pa tudi z evropskim svetom.

S področja bivše Jugoslavije sem bil edini udeleženec, stroške za moje bivanje v Budimpešti (pot in hotel) pa je pokril LIBER.

Tomo Martelanc

LIBER '92

Od 1. do 4. julija 1992 je v prostorih madžarske nacionalne knjižnice v Budimpešti potekala redna letna konferenca in skupščina LIBER (*Ligue des Bibliothèques Européennes de Recherche*). LIBER je mednarodno združenje nacionalnih in visokošolskih knjižnic (t. i. raziskovalne knjižnice), ki ima osnovni cilj doseči tesnejšo povezanost knjižnic v Evropi. Tesnejše povezovanje knjižnic naj bi vodilo h kvalitetnejši zaščiti evropske kulturne dediščine, učinkovitejšemu dostopu do publikacij v posameznih knjižnicah in hitrejšemu

pretoku informacij znotraj Evrope.

LIBER je že zdavnaj presejal okvire Evropske skupnosti in potemtakem povezuje knjižnice tako v Zahodni kot tudi v Srednji in Vzhodni Evropi. Temu primerna je bila tudi pisana družčina udeležencev letošnje konference, ki so prispeli kar iz 29 različnih držav (ob predstavnikih zahodnoevropskih, srednjeevropskih in skandinavskih držav so bili v Budimpešti tudi predstavniki Albanije, Bolgarije, Estonije, Litve, Latvije, Rusije, Romunije itd.).

Vodilna tema konference je bila vsebovana v naslovu *Coping with change*. Uvodni in pozdravni nagovor je imel predsednik madžarske vlade Jozsef Antall, ki je poudaril pomen evropske integracije in sodelovanja. Strokovni referati (žal zbornik še ni natisnjen) so obravnavali nove pogoje dela, v katerih se nahajajo nacionalne in visokošolske knjižnice (financiranje, gradnja posameznih zbirk dokumentov, evropske računalniške podatkovne zbirke, kadrovska politika v knjižnicah, knjižnične zgradbe itd.).

Skorajda bolj koristna od samega poslušanja referatov pa je bila vzpostavitev številnih stikov med NUK-om in posameznimi knjižnicami. Tako so bili sklenjeni dogovori o medsebojnem sodelovanju z nacionalnimi knjižnicami baltskih držav, Katalonije, Škotske, Irske, Walesa in Finske. Še posebej je bila zanimiva informacija o nastajanju evropskega retrospektivnega kataloga starejšega tiska (16., 17. in 18. stoletje), v gradnjo katerega naj bi se v prihodnje vključila tudi Slovenija. Še nekaj: predstavnik NUK-a je bil izvoljen tudi v delovno skupino LIBER za področje Srednje in Vzhodne Evrope.

Na konferenci so bili tudi predstavniki OCLC-ja, s katerimi se je NUK dogovoril za poskusno enomesečno uporabo celotne podatkovne zbirke, ki trenutno obsega preko 24 milijonov zapisov.

Naslednja konferenca LIBER bo leta 1993,

predvidoma na Portugalskem.

dr. Mirko Popovič

Avstrijski simpozij: ZNANSTVENE KNJIŽNICE IN NJIHOVA UPORABA

V avstrijski nacionalni biblioteki je 24. junija potekal simpozij, kjer so najvidnejši avstrijski bibliotekarji ob pomoči nemškega in finskega kolega govorili o načinu uporabe znanstvenih knjižnic.

V uvodnem referatu je dr. Esko Hakli, generalni direktor helsinške univerzitetne knjižnice, ki je hkrati tudi nacionalna knjižnica Finske, spregovoril o protislovju med uporabo in varovanjem gradiva. Njegova knjižnica - je dejal dr. Hakli - se sicer imenuje univerzitetna, vendar pa je po svoji dejavnosti bolj nacionalna. Povedal je, da gradijo nove prostore, hkrati pa bodo adaptirali tudi stare. Med drugimi podatki, ki jih je navedel, je zlasti zbudlo v oči dejstvo, da so mikrofilmali že 70 % finskega tiska na 30 milijonih posnetkih.

Podobno temo - o nasprotju med zaščito in uporabo - je ob starem gradivu v avstrijskih univerzitetnih knjižnicah obdeloval dr. Walter Neuhauser, direktor univerzitetne knjižnice v Innsbrucku. Posebej je poudaril nalogo sleherne univerzitetne knjižnice, da vnese v svoj program tudi razstavno dejavnost.

Direktor univerzitetne knjižnice na Dunaju in dolgoletni predsednik avstrijskega združenja bibliotekarjev, dr. Ferdinand Baumgartner, se je razgovoril o nekaterih aktualnih aspektih uporabe njegove knjižnice. Posebej je omenjal izreden vzpon dejavnosti knjižnice, saj se je v 25 letih število študentov na dunajski univerzi povečalo petkrat, število obiskovalcev v knjižnici kar šestkrat, medtem ko se je število delavcev v biblioteki le podvojilo.

Zanimiv je bil prispevek dolgoletnega ravnatelja univerzitetne knjižnice v Gradcu, sedaj upokojenega dr. Franza Krollerja, ki je nanizal veliko duhovitih, svežih misli o "seniorskih" uporabnikih, ki se v svojem tretjem življenjskem obdobju odločajo za uporabo knjižnice.

Njegova naslednica v graški univerzitetni knjižnici, dr. Sigrid Reinitzer se je ukvarjala z novimi mediji, novimi tehnologijami v uporabniškem servisu v njeni biblioteki. Navedla je veliko konkretnih števil, ki ilustrirajo stanje in razvoj graške univerzitetne knjižnice.

Posebno polemično noto v razpravo je vnesel dr. Hans Haider, kulturni urednik časopisa *Die Presse* z Dunaja, ki je govoril o zastarelih metodah, neprimernem času in težavni dostopnosti do gradiv za uporabnike v nacionalni knjižnici. Njegov prispevek je vse prej kot navdušil prisotne delavce iz nacionalne knjižnice, je pa spričo svoje duhovitosti vnesel svežega duha v razpravo na simpoziju.

Z drugega, neknjižničarskega vidika je govoril univ. prof. dr. Guenter Hodl, znani zgodovinar s celovške univerze, ki je razpravljал o obvladovanju znanja v knjižnicah s pomočjo bibliografij in dokumentacije.

Gost iz Nemčije, generalni direktor državne biblioteke *Preussischer Kulturbesitz* v Berlinu, dr. Richard Landwehrmeyer je pojasnil, kako v Berlinu rešujejo problem dveh knjižnic iz nekdanj razdeljenega Berlina. Govoril je tudi o dilemi, ali zgraditi novo knjižnico v predmestju ali pa se zadovoljiti z dvema obstoječima v centru. In kako potem reševati problem fonda? Sugeriral je možnost delitve gradiva s časovno cezuro, se pravi v eni knjižnici gradivo do določenega leta, v drugi pa po tej letnici.

Dr. Hermann Riepl, direktor spodnjeavstrijske deželne knjižnice iz St. Pöltna je načel vprašanje vizije in njenega uresničevanja na primeru njegove knjižnice.

Kot uporabnik je nastopila svobodna pisateljica Thea Leitner z Dunaja in opisala svoje

izkušnje pri uporabi avstrijske nacionalne biblioteke. Vsekakor je pri tem naporu bila manj kritična od svojega predhodnika iz časopisa *Die Presse*.

Z uporabniškega vidika je razmišljal tudi univ. prof. dr. Wendelin Schmidt-Dengler z germanskega instituta univerze na Dunaju, ko je razpravljал o imaginarni knjižnici, o pesniških sanjah znanstvene biblioteke. Vsaj tako se je glasil naslov njegovega prispevka.

Čas ni dopuščal poglobljene razprave. Sicer pa je ves simpozij potekal v senci slovesnosti, ki so se naslednji dan začele ob otvoritvi podzemnega dela nacionalne biblioteke Avstrije.

Vsi referati bodo natisnjeni v posebni publikaciji, ki naj bi izšla v prihodnjih mesecih, kot so napovedali v nacionalni biblioteki na Dunaju.

Tomo Martelanc

NACIONALNA KNJIŽNICA AVSTRIJE SE JE POVEČALA

Nacionalna knjižnica Avstrije se je povečala kar za 16. 300 m² površine. 25. junija letos so slovesno odprli nove prostore, ki so veljali nič manj kot 300 milijonov avstrijskih šilingov.

Tako kot večino nacionalnih knjižnic v svetu je tudi dunajsko pestila nadloga pomanjkanja prostora za čedalje večji fond gradiva, ki se steka v največjo avstrijsko knjižnico. Avstrijska nacionalna knjižnica zavzema ugledne prostore v Hofburgu v središču Dunaja, kar pa pomeni, da se niti za hip ni dalo pomisliti na novo gradnjo v strogo spomeniško zaščitenem predelu. Možna rešitev je bila v izgradnji nove stavbe izven središča Dunaja, kar pa ni ugajalo vodstvu nacionalne knjižnice, ali pa v gradnji podzemeljskih etaž v samem predelu Hofburga. Za slednjo rešitev so se končno tudi odločili in to že v tridesetih letih, vendar je

bližajoča se svetovna vojna takrat zavrla uredništev načrtov. Po drugi svetovni vojni so obnovili načrte za dodatno izgradnjo. V letih 1962-1966 se je knjižnica razširila v novi Hofburg, kjer so odprli nove čitalnice, skladišča pa umestili v kleti in podstrešja.

Pritisk skoraj 100.000 izvodov, ki prihaja letno v knjižnico, je še močnejše poudaril prostorski problem dunajske nacionalke. Prihajajoče knjige, časopisi, revije, brošure, letaki, karte, note, fotografije, rokopisi, zapuščine kot tudi novi mediji - mikrofili in mikrofiši, tonske kasete, video kasete, CD plošče itd. so zaostrovali prostorsko stisko. Zato so 1. marca 1988 začeli graditi podzemskie etaže pod Hofburgom.

Na površini 5.000 m² so zgradili štiri podzemskie etaže. Prva ima skozi okna na terasi Hofburga še delno dnevno svetlobo, medtem ko so ostale tri zgrajene popolnoma pod zemljo. To so v celoti skladišča, ki bodo lahko hranila okrog 4 milijone zvezkov in to naj bi zadostovalo za naslednjih 30 let. V vseh skladiščih so kompaktni, ki jih je moč premikati ročno. Avstrijci so praktični ljudje in se niso odločali za električno rokovanje s kompaktnimi policami, saj, kot sami pravijo, jim lahko vsak izpad električnega toka zablokira poslovanje skladišč. Modern transportni sistem povezuje skladišča z izposojjo.

V prvi etaži, kjer se že začinjajo skladišča, pa je hkrati tudi časopisna čitalnica za obiskovalce ter avdiovizualni oddelek z mikročitalci s skupaj 110 sedeži.

Pravijo, da je po dokončanju trakta s prelesto dvorano Prunk v prvi tretjini 18. stoletja to največja pridobitev nacionalne knjižnice Avstrije.

Tomo Martelanc

*****

OBVESTILA

*****

KONGRESI IN POSVETOVANJA

- 18.-20.9.1992. LAITG (Library Association Technology Group) Annual Conference: *Ten years on. A look back and forward at Information Technology*. St Martins College, Lancaster, Velika Britanija. Informacije: Catherine Hume, Royal Institute of British Architects, 66 Portland Place, London W1N 4AE, tel. 071 580 5533 ext. 4307, fax: 071 631 1802.
- 18.-20.9.1992. *The 16th Business Information Conference*. Elvetham Hall, Hampshire, Velika Britanija. Informacije: Jenny Perry, TFPL Training, 22 Peter's Lane, London EC1M 6DS, tel. : 071 251 5522, fax: 071 490 4984.
- 12.-14.10.1992. *The Institute of Information Scientists' Annual Text Retrieval Conference*. The Cavendish Conference Centre, London W1M 8AD, 82 New Cavendish Street. Informacije: The Institute of Information Scientists, 44-45 Museum Street, London, WC1A 1LY. tel. : +44 71 831 8003/8633, fax: +44 71 430 1270.

SPLOŠNOIZOBRAŽEVALNE KNJIŽNICE V LETU 1991

(posnetek po poročilih SIK pripravila Silva Novljan)

1 Organiziranost knjižnic

- 60 osrednjih občinskih knjižnic za 62 občin ima 856 izposojevalnih mest:
  - 225 stalnih izposojevališč
  - 395 bibliobusnih postajališč (7 bibliobusov)
  - 236 izposojevališč kolekcij potujoče knjižnice
  - 78 nepokritih krajev
- 35 knjižnic samostojnih, 25 združenih z drugimi dejavnostmi
- odprtost: normativ 10 sek. na prebivalca tedensko dosega 32 knjižnic

2 Pogoji dela

2.1 Prostor: 47.288 m² ali 23,2 m² na 1000 prebivalcev

. Normativ 28 m² na 1000 prebivalcev dosega 9 knjižnic.

2.2 Oprema:

- 46 knjižnic ima računalniško opremo
- 37 knjižnic ima že programsko opremo
- 17 knjižnic tudi komunikacijsko opremo

Vse imajo ustrezno mehanografsko opremo, večina tudi reprografska in projekcijsko opremo.

2.3 Knjižnično gradivo

2.3.1 Temeljna zaloga

Gradivo	Št. enot
Knjige	4.975.235
Časopisje	145.965
Neknjižno gradivo	306.570
SKUPAJ	5.427.770

2,72 knjige na prebivalca. Normativ 3 knjige na prebivalca dosega 11 knjižnic.

2.3.2 Prirast

Gradivo	Št. enot
Knjige	251.627
Časopisje	12.955
Neknjžno gradivo	26.274
SKUPAJ	290.856

126 knjig na 1000 prebivalcev.

Normativ 200 knjig na 1000 prebivalcev dosegajo 3 knjižnice.

Normativ 5 naslovov časopisja na 1000 prebivalcev dosega 14 knjižnic.

Ocena prirasta po vsebini:

- 20% leposlovja za mladino
- 27% leposlovja za odrasle
- 53% strokovnega knjižničnega gradiva (kjer so po vrstnem redu zastopane skupine UDK: 6, 7, 3, 9, 5, 82P, 0, 1, 80, 2)

2.3.3 Odpis

75.441 enot oz. 1,39% temeljne zaloge knjižničnega gradiva.

3 Knjižnični delavci

— (redno zaposleni)

Skupno število knjižničnih delavcev:

- 530,3 strokovnih delavcev (428 opravljen strokovni izpit)
- 152,2 upravno-tehničnih delavcev in manipulantov
- SKUPAJ: 682,5 vseh knjižničnih delavcev

Izobrazbena struktura knjižničnih delavcev:

- visoka: 21%
- višja: 48%
- srednja: 31%

44 direktorjev oz. vodij knjižnic ima opravljen strokovni izpit.

Na 2000 prebivalcev je 0,53 strokovnega delavca. Normativ IFLA na 2000 prebivalcev 1 strokovni delavec dosega 1 knjižnica.

Na 10.000 prebivalcev 2,75 strokovnega knjižničnega delavca. Normativ na 10.000 prebivalcev 2 knjižnična delavca dosega 31 knjižnic.

1 delavec (strokovnim delavcem smo prišteli tudi manipulante, skupaj 569,1 delavcev) je izposodil 16.391 enot knjižničnega gradiva. Samo 13 knjižnic je oblikovalo izposojno po maksimalnem standardu, ostale ga presegajo.

3.1 Dohodek

- Knjižnice so pridobile povprečno 202 SIT na prebivalca.
- na člana 1.203 SIT
- strošek izposojene enote knjižničnega gradiva je 43 SIT
- ena nabavljena enota knjižničnega gradiva je stala 353 SIT
- od skupnega dohodka je bilo porabljenih 21% za nakup knjižničnega gradiva, 20 % za materialne stroške in 43 % za plače

4 Uporabniki

4.1 Člani

Člani	Št. članov
mladina	153.213 (34,03% vseh mladih prebivalcev)
odrasli	182.325 (11,79% vseh odraslih prebivalcev)
SKUPAJ	335.538 (16,80% prebivalcev)

4.2 Obisk

- 4.208.542 obiskovalcev knjižnice
- 199.731 obiskovalcev prireditvev
- **SKUPAJ: 4.408.273 obiskovalcev**

Vsak član je prišel 13-krat v knjižnico.

4.3 Izposoja

Izposoja	Št. izposojenih enot
na dom	7.440.296
v knjižnici	1.804.390
medknjižnično	3.695
SKUPAJ	9.248.381

Član si je izposodil 27,6 enot, ob vsakem obisku povprečno 2,2 enoti knjižničnega gradiva.

Obrat temeljne zaloge knjižničnega gradiva je bil 1,7-krat.

Normativ: 3-x je bil dosežen v 6 knjižnicah, 2-x v 9 knjižnicah...

4.4 Prireditve

Vrsta prireditve	Število prireditvev
Razstave	911
Ure pravljic	1.862
Kvizi, uganke	303
Srečanje z ustvarjalci	195
Predavanja	137
Ogledi knjižnic	1.789
Drugo	1.378
SKUPAJ	7.096

Knjižnice so imele povprečno 2 prireditvi na teden. Na 1 prireditvi je bilo 28 obiskovalcev.

Podatke primerjajte z letom 1990. Glej *Knjižničarske novice*, 1(1991)9-10.

**POVPREČJE NEKATERIH ZNAČILNOSTI
SPLOŠNOIZOBRAŽEVALNIH KNJIŽNIC**

Značilnosti	1990	1991
Obisk člana v knjižnici	10-krat	13-krat
Izposoja na člana	25 enot	28 enot
Izposoja na prebivalca	4 enote	5 enot
Število prireditvev	106	118
Št. obiskovalcev 1 prireditve	31	28
Sredstva za knjižnico na preb.	—	202 SIT
Strošek 1 izposojene enote	30,89 din	43 SIT

STROKOVNI IZPITI BIBLIOTEKARSKE STROKE

(8.-24. JUNIJ 1992)

V pomladanskem roku je strokovne izpite opravljalo 46 kandidatov (med njimi eden diferencialni izpit). In če smo že za prejšnji rok ugotavljali, da prihaja na izpite vedno več kandidatov iz moških vrst, potem ta ugotovitev še posebej velja za letošnji pomladanski rok. Tokrat je strokovne izpite opravljalo "že" 28.3 % oz. 13 moških in 71.7 % oz. 33 žensk. Struktura knjižničnih delavcev se tako počasi spreminja, kar je vsekakor v prid stroki (no, pa o negativnih vidikih feminizacije nekaterih profesij ne bomo razglabljali na tem mestu!). Izpraševalci so bili prav tako (ali še bolj) trdoživi kot izpitniki in so se ob koncu izpitov ravno dodobra "ogreli" (to bo "vroče" na jesenskem roku!). Tokrat smo morali angažirati tudi nekaj namestnikov izpraševalcev, saj so virusi neusmiljeno iskali svoje žrtve — če bi bili iz druge stroke, bi rekli, da je šlo za rahlo specialno vojno. Pri izpraševanjih so bili tako poleg "starih" izpraševalcev angažirani še: T. Kobe, A. Kanič, M. Glavan, J. Kokole, M. Sepe in M. Ujčič.

Strokovni izpiti so trajali kar 10 delovnih dni, od 8. do približno 13. ure. V primerjavi z jesenskim rokom (iz leta 1991) je bil ta dosti bolj naporen, saj so bili kandidati izprašani skupno iz 375 predmetov (jeseni iz 268) oz. če štejemo predmet Notranja organizacija in delo knjižnic kot enotnega, je bilo 329 izprašanih predmetov (jeseni le 231).

Kandidati so izpite opravljali za naslednje kvalifikacije:

- *bibliotekar*, 18 kandidatov (39.1 %), od tega iz SIK 6, iz šolskih knjižnic 2, iz visokošolskih 7, iz specialnih 2 in iz NUK 1;
- *višji knjižničar*, 12 kandidatov (26.1 %), od tega iz SIK 7 in iz šolskih knjižnic 5;
- *knjižničar*, 16 kandidatov, od tega iz SIK 8, iz šolskih knjižnic 1, iz visokošolskih 3, iz specialnih 1 ter iz NUK 3 kandidati.

Če pogledamo strukturo kandidatov glede na vrsto knjižnic, iz katerih prihajajo, dobimo naslednjo sliko:

- SIK 21 (45.7 %) kandidatov
- visokošolske 10 (21.7 %) kandidatov
- šolske 8 (17.4 %) kandidatov
- NUK 4 (8.7 %) kandidati
- specialne 3 (6.5 %) kandidati

V primerjavi s prejšnjim rokom je naraslo število kandidatov iz visokošolskih knjižnic, še naprej pa ugotavljamo, da opravlja strokovne izpite zelo majhen delež knjižničnih delavcev iz specialnih knjižnic. Analiza vprašalnikov, ki so bili letos prvič poslani vsem specialnim knjižnicam, pa bo šele pokazala, kje so vzroki tega.

Če pogledamo še, iz katerih krajev so tokrat prihajali kandidati, ugotovimo, da jih je bilo daleč največ iz Ljubljane — 19 (41.3 %), iz Maribora 7 (15.2 %), 3 (6.5 %) iz Idrije, po 2 (4.3 %) iz Celja in Ptuja ter eden iz Grahovega, Jesenic, Kranja, Litije, Logatca, Metlike, Mosta na Soči, Murske Sobote, Nove Gorice, Novega mesta, Radovljice, Škofje Loke in Vidma ob Ščavnici. Tokrat je bila prisotna kar Slovenija "v malem" in rekli bi lahko, da so strokovni izpiti postali tudi prostor za spoznavanje naše domovine.

Glede na to, da sporazum o pridobivanju kvalifikacij bibliotekarske stroke dopušča tudi oprostitev določenih predmetov, so se kandidati "rešili" naslednjih izpitov:

- splošni del: 17 kandidatov
- zgodovine knjige in knjižnic: 7 kandidatov
- splošne organizacije knjižnic in knjiž.: 7 kandidatov
- zaščite knjižničnega gradiva: 1 kandidat
- tujega jezika - aktivno: 2 kandidata
- tujega jezika - pasivno: 6 kandidatov

Iz tujih jezikov je bilo opravljenih skupaj 56 izpitov, od tega aktivno 16 in pasivno 40. Iz angleškega jezika je opravljalo izpite kar 34 oz. 60.7 % kandidatov, iz nemškega jezika 17 oz. 30.3 %, iz francoskega jezika 3 kandidati oz. 5.4 % in iz ruskega jezika 2 kandidata oz. 3.6 %. Še naprej torej opažamo trend bipolarizacije v znanju tujih jezikov — zdi se, da bomo počasi knjižnični delavci znali le še angleški in nemški jezik, kar seveda ni razveseljivo dejstvo. Kot mali narod (oz. država) bi si morali prizadevati, da spoznamo znanje in kulturo čimveč drugih narodov (ne le angleško in nemško govorečih). Zanimivo pa bo čez nekaj let ugotavljati spremembo v strukturi (jezikovni) naših knjižničnih fondov. Predpostavljamo namreč, da knjižnični delavci vplivajo na izbor gradiva in je eden izmed dejavnikov, ki nanj vplivajo, tudi lastno znanje določenega tujega jezika.

Vsaj za primer strokovnih izpitov lahko trdimo, da je zelo malo prisoten francoski, italijanski in ruski jezik, da npr. o španskem jeziku sploh ne govorimo.

Pa se preselimo še k uspehu oz. uspešnosti letošnjega pomladanskega izpitnega roka. Najprej je treba seveda omeniti, da so vsi kandidati izpite opravili in torej dodatnih "mučenj" na popravnih izpitih ne bo. Sicer je pa bil uspeh naslednji:

- odlični: 8 (17.4 %) kandidatov
- prav dobri: 33 (71.7 %) kandidatov
- dobri: 4 (8.7 %) kandidati
- zadostni: 1 (2.2 %) kandidat.

Tokrat je bil uspeh za spoznanje slabši kot na minulem roku — ali pa so bili izpraševalci tokrat bolj "zašiljeni". Sicer pa vsi vemo (še posebej po ocenah naših šolajočih se nadebudnežev), da so ocene sila relativna zadeva! Pa vseeno, že po stari navadi — naštejmo tiste knjižničarske delavce, ki so se na tem izpitnem roku še posebej izkazali (upamo, da so tako prizadevni tudi na svojih delovnih mestih!):

- Irena GRADIŠNIK, Mariborska knjižnica,
- Ivan KANIČ, Narodna in univerzitetna knjižnica,
- Vanja ADAMLJE,
- Nataša KUŠTRIN, Goriška knjižnica F. Bevka,
- Leon BELANČIČ, Osrednja knjižnica občine Kranj,
- Ida STERNAD, Osrednja knjižnica Celje,
- Simona SUHADOLNIK, Pravna fakulteta Ljubljana,
- Doroteja NOVAK-GOSARIČ, Pravna fakulteta Ljubljana.

Glede na vrsto knjižnic je bil uspeh na izpitih takšen:

- *SIK* (21 kandidatov): odličnih 5 (23.8 %), prav dobrih 16 (76.2 %); povprečna ocena: 4.2 (jeseni '91: 4.2)
- *visokošolske* (10 kandidatov): odlična 2 (20 %), prav dobrih 7 (70 %), zadosten 1 (10 %); povprečna ocena: 3.9 (jeseni '91: 4.5)
- *šolske* (8 kandidatov): prav dobrih 5 (62.5 %), dobri 3 (37.5 %); povprečna ocena: 3.7 (jeseni '91: 4.2)
- *NUK* (4 kandidati): odličen 1 (25 %), prav dobra 2 (50 %), dober 1 (25 %)
- *specialne* (3 kandidati): prav dobri 3 (100 %); povprečna ocena: 3.8 (jeseni '91: 3.8)

Najboljši "skupinski" uspeh so tokrat dosegle splošnoizobraževalne knjižnice.

Poglejmo še uspeh izpitov glede na strokovno kvalifikacijo:

- *bibliotekar* (18 kandidatov): 3 odlični (16.7 %), 15 prav dobrih (83.3 %); povprečna ocena: 4.1
- *višji knjižničar* (12 kandidatov): 3 odlični (25 %), 7 prav dobrih (58.3 %), 2 dobra (16.7 %); povprečna ocena: 4.1
- *knjižničar* (16 kandidatov): 2 odlična (12.5 %), 11 prav dobrih (68.8 %), 2 dobra (12.5 %), 1 zadosten (6.2 %); povprečna ocena: 3.8

Ugotovimo lahko, da bistvenih razlik med kandidati glede na strokovno kvalifikacijo ni, saj so povprečne ocene izenačene oz. obstaja le manjše odstopanje pri knjižničarjih.

Glede na posamezne izpitne predmete so bili doseženi naslednji uspehi oz. ocene:

Predmet	št.izp.	odl (5)	pd (4)	db (3)	zd (2)	nzd (1)	povpr.	jesen'91
Splošni del	29	24 (83%)	5 (17%)	–	–	–	4.8	4.8
Zgod. knjige in knj.	39	6 (15%)	21 (54%)	11 (28%)	1 (3%)	–	3.8	3.8
Splošna org. knjiž.	39	11 (28%)	18 (46%)	9 (23%)	1 (3%)	–	4.0	4.0
Notranja org. knjiž.	46	28 (61%)	14 (30%)	3 (7%)	1 (2%)	–	4.5	4.6
Bibliografija	46	12 (26%)	23 (50%)	8 (17%)	3 (7%)	–	4.0	4.3
Zaščita knjiž. gr.	45	2 (4%)	15 (33%)	20 (45%)	8 (18%)	–	3.2	4.2
Inf. služba in upor. knj. g.	12	4 (33%)	4 (34%)	3 (25%)	1 (8%)	–	3.9	4.0
Uporaba k. gr. in inf. dej.	18	5 (28%)	10 (55%)	3 (17%)	–	–	4.1	4.2
Angleški jezik	34	16 (47%)	8 (23%)	8 (24%)	2 (6%)	–	4.1	3.9
Nemški jezik	17	1 (6%)	9 (53%)	4 (23%)	3 (18%)	–	3.5	4.0
Francoski jezik	2	–	–	2 (100%)	–	–	3.0	3.0
Ruski jezik	2	–	1 (50%)	1 (50%)	–	–	3.5	3.0
POMLAD'92	329	109 (33%)	128 (39%)	72 (22%)	20 (6%)	–	3.9	4.0

Toliko za zdaj. Čakajo nas že jesenski strokovni izpiti, ki bodo potekali od 14. septembra dalje, prijavljenih pa je 45 kandidatov. Ko zaključimo še ta rok (zadnjič po dosedanjem sistemu), bo tudi čas za kakšno večletno primerjavo in ustrezne zaključke.

Vsem, ki so letos že opravili strokovne izpite, seveda čestitke, tistim pa, ki jih bodo septembra — na svidenje na izpitih!

Melita Ambrožič

V KROŽENJE

KNJIŽNIČARSKE NOVICE, 2(1992), št. 8. YU ISSN 0353-9237.

Izdala in razmnožila: NUK, Turjaška 1, Ljubljana.

Uredil: Dare Balažic. Naklada: 500 izvodov.

Na podlagi mnenja Ministrstva za informiranje Republike Slovenije št. 23/179-92 z dne 16.3.1992 štejejo *Knjižničarske novice* med proizvode informativnega značaja iz 13. točke tarifne številke 3 Zakona o prometnem davku, za katere se plačuje davek od prometa proizvodov po stopnji 5 %.